A°. 1832. N°. 67.

ZONDAG DEN 19den AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Algemeene Secretarij.

Den 17 Augustus 1832.

De Heer THOMAS SEVENOAKS, benoemd zijnde tot VAANDRIG der divisie beneden *Commewijne*, heeft den voor die betrekking bepaalden Eed, in handen van Zijne Excellentie den Generaal Majoor Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen afgelegd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 15den dezer, de Nd. Am. Brik *Fox*, Kapt. CHARLES SAUNDERS, van Glouchester.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

WEST-INDIËN.

CURAÇAO, 23 *Junij*. Verleden Donderdag den 21sten dezer heeft in deze kolonie de afkondiging der aanstelling van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, den Generaal Majoor Mr. EVERT LUDOLPH Baron VAN HEECKEREN, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Lid van de Ridderschap der Provincie Gelderland, met de meeste plegtigheid plaats gehad. Reeds vroeg in den morgen waren al de schepen met vlaggen versierd; te 10 ure werd er op het Gouvernements Huis eene zamengestelde raadsvergadering uit de Achtbare Raden van Policie, van Civile en Criminele Justitie en het Gemeente gehouden, in welke vergadering Zijne HoogEdel Gestrenge en HoogWelgeboren Heer Directeur de Leden met eene toepasselijke aanspraak bekend maakte de aanstelling van den Gouverneur Generaal; hierop werd van de Puije van het Gouvernements Huis en van het Gemeente Huis, door eene kommissie van zes leden uit den zamengestelden Raad, vergezeld van een detachement soldaten, die aanstelling afgekondigd; en na den afloop dezer plegtigheid, ging de HoogEdel Gestrenge Heer Directeur de Schutterij en het Garnizoen, welke wegens die gelegenheid binnen het Fort Amsterdam in parade waren opgetrokken, in oogenschouw nemen. Vóór den afloop der parade zijn er zilveren en bronzen medailles uitgedeeld aan een aantal van vijf manschappen van het garnizoen.

De Fransche revolutionaire dagbladen, die zoo ongaarne zien dat onze Koning standvastig blijft weigeren het traktaat der vier en twintig artikelen te teekenen, dat zoo voordeelig is voor hunne geliefkoosde mede oproermakers, de Belgen, hebben Koning Willem den eersten, den naam gegeven van Willem de hardnekkige of Willem de koppige. Deze naam verdient hij even zoo, zeggen zij, als zijn voorvader Prins Willem den eersten, den naam verdiende van Willem den zwijger,* welken naam hem door Philips II. gegeven was, wijl deze Spaansche koning nimmer achter zijne geheimen wist te komen, in weerwil der moeite die zijne spionnen zich gaven om iets van 's Princen geheime plannen te ontdekken.

* Onlangs zagen wij in het Duitsche dagblad de *Algemeine Zeitung*, een werk afgekondigd den titel voerende *het leven van Willem den Zwijger*, onder welken naam de redder van Neêrlands burgerlijke en godsdienstige vrijheden, in Duitschland algemeen bekend is.

De Fransche revolutionairen mogen echter Koning Willem noemen zoo als zij willen, in de oogen van den Nederlander zal hij, die zoo standvastig de regten zijns volks blijft handhaven, den naam dragen van Willem de standvastige. (*Curaç. Courant.*)

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 27 *Mei*. Z. M. de Keizer van Rusland heeft in het opper-bestuur van de zaken der landmagt eenige veranderingen gemaakt, en daarbij, onder andere benoemingen, den generaal *Tschernyschef* tot minister van oorlog aangesteld. — In het begin dezer maand heeft Z. M. de inrigtingen der marine te Kronstadt en de aldaar ter reede liggende schepen in oogenschouw genomen.

Ingevolge de bepalingen van 's Keizers organiek besluit, bij welke gelast wordt, dat de poolsche armee in de russische zal worden ineengesmolten, is dezer dagen te Warschau afgekondigd, dat alle poolsche soldaten voor de dienst van Z. M. leger zullen worden opgeschreven. Derzelver dienstijd is op 15 jaren bepaald; hierbij zullen de vóór den opstand volbragte dienstjaren, doch geenszins de dienst onder het revolutionair bewind, in rekening worden gebragt. De naar Pruissen en Oostenrijk uitgetrokkene soldaten, welke, na hunne terugkomst in Polen, tot den akkerbouw zijn teruggekeerd en een vast bestaan hebben, zijn ontslagen van de dienst. De bedoelde militairen zullen zich vóór den 1 Augustus dezes jaars onder de wapenen moeten bevinden.

FRANKFORT, 28 *Mei*. Den 22sten hebben te Neurenberg weder zamenscholingen der menigte plaats gehad, doch dezelve zijn door de militairen uiteengedreven, zonder dat men nieuwe onlusten te betreuren heeft gehad. — Volgens hetgeen de beijersche *Staats-Courant* nopens de aanleidende oorzaken der beroerten van den 21sten, mededeelt, zouden dezelve voornamelijk te wijten zijn aan het oproerige geschrijf van zekeren, uit België gekomen, dagbladschrijver, met name *Coremans*. — Het genoemde regeringsblad roemt den voortreffelijken geest, de voorbeeldige krijgstucht en den goeden wil, welke de ingezetenen, de bezetting en de burgerwacht, bij gelegenheid van de plaats gehad hebbende beroerten, aan den dag hebben gelegd.

— De leden van de kamer der nassausche volksvertegenwoordigers, welke de bekende verklaring van 18 April j. l. onderteekend en zich dienvolgens aan de beraadslagingen dier vergadering onttrokken hebben, hebben den 22 dezer eene tweede verklaring bij de regering ingeleverd, waarbij zij protesteren tegen de geldigheid der besluiten, welke, in hunne afwezigheid, door hunne 5 overige medeleden en door de eerste kamer, of zoogenaamde Heerenbank, genomen zijn. Met name verklaren zij ook de onlangs tot stand gebragte belasting-wetten voor onregtmatig en niet-verbindend. — Bij de bestaande gisting der gemoederen kan eene dergelijke verklaring voorzeker niet dan voor de openbare orde en rust zeer bedenkelijke gevolgen na zich slepen. (*Haarl. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

Verkoop bij Executie, ten overstaan van den Griffier der Regtbank van Kleine Zaken, van de Slaven ANTONY, CHARLES en JAN; aankomende J. J. van LOBBRECHT.

Deze Executive verkooping zal plaats vinden, op Woensdag den 22 Augustus eerstkomende, 's voormiddags ten *negen* ure, voor het lokaal van het Hof van *Civile en Kriminele Justitie dezer Kolonie.*

Het proces-verbaal van arrest, of in beslagneming ligt ter visie, ter Griffie van de Regtbank voormeld.

Paramaribo den 19 Augustus 1832.

De Deurwaarder bij de Regtbank voormeld,
ABM. FERNANDES JR.

Verkoop bij Executie, ten overstaan van den Griffier der Regtbank van Kleine Zaken, van: een Mahogniehoute Zijdeboard, twaalf geslepen Waterglazen, een groote Spiegel met vergulde lijst, een zilvere Zak-Horologie, en een Mahogniehoute Likeurkelder, aankomende J. STIERLING.

Deze Executive verkooping zal plaats vinden op Woensdag den 22 Augustus 1832, 's voormiddags tegen *negen* ure, voor het lokaal van het Hof van *Civile en Criminele Justitie dezer Kolonie*,

Het proces-verbaal van arrest of in beslagneming ligt ter *visie*, ter Griffie van de Regtbank voormeld.

Paramaribo den 19 Augustus 1832.

De Deurwaarder bij de Regtbank voornoemd,
ABM. MOS. FERNANDES.

A. J. POSNANKI zal op Dingsdag den 21sten dezer, des namiddags ten *vier* uren, ten zijnen huize door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen: Supra fijne Cambriks, geruite en gestreepte Gingans, Krippe, O. I. Dames Kleedjes en Shallons, O. I. Zijde Zakdoeken, Dames Halsdoeken, groot formaat Postpapier; Vriesche Klokken en welonderhoudene Meubelen, als: een masief Mahonijhouten Ledikant, Tafels, Stoelen, pleete Kandelaars met- en zonder Stulpen; en wat er meer ten voorschijn zal worden gebragt, — alles daags vóór- en op den verkoopdag te bezigtigen.

De ondergeteekenden, Testamentaire Executeuren in den Boedel wijlen Mevrouw de wed. BREDERODE, geb. BEAULES, zullen op Donderdag, zijnde den 23 dezer, des namiddags om 4 uren, ten huize van Mevrouw de wed. SCHUSTER, aan de *Keizer Straat*, door den Vendumeester A. SALOMONS, publick doen verkoopen:

Zilverenwerk en Gouden Sieraden, en het geen verder zal worden ten voorschijn gebragt.

Zullende de Goederen een dag vóór- en op den verkoopdag te bezigtigen zijn.

Paramaribo den 17 Augustus 1832.

C. A. BATENBURG qq. c. s.

Kapt. H. PUNDT, voerende de Brik *Jeannette*, zal tegens den 15den September e. k., de reis naar *Amsteram* aannemen.

Mengelwerk.

DE PAPILLOTTE.

Een Geval uit het Lijfstraffelijk Regt.

Ten zelfden tijde, dat de gruwel der Inquisitie te *Venetië* zoo menig onschuldig slagtoffer ombragt, en het gemoed van den menschenvriend met schrik en afgrijzen vervulde, genoot, van eenen anderen kant, hetzelfde gemeenebest den roem eener ongemeene naauwgezetheid in het opsporen en straffen van misdaden, die bijna onuitvorschelijk schenen te zijn;

Eene strafoefening in 1780 op de *St. Markusplaats* uitgeoefend, strekt hiervan tot eene merkwaardige getuigenis.

Een jeugdig meisje, dat door geestbeschaving evenzeer als door uiterlijke bevalligheid bekoorde, werd, uit hoofde van bijzondere inzigten, gedwongen, de echtgenoote eens zeer bejaarden mans te worden. In weerwil harer tranen en smeekingen, moest zij den harden wil harer ouderen volgen, en zich dus van den omgang haars vorigen minnaars, een' vurigen en schoonen jongeling, onthouden. Een tijdlang gelukte het beiden, hunnen hartstogt te bedwingen; doch zoo wel de aanprikkelingen eener gloeijende luchtstreke, als de lossere grondstellingen der *Italiaansche* jeugd, deden hun weldra het spoor van pligt en zedelijkheid te buiten treden; en zij vonden eerlang gelegenheid, elkander te zien, en hunnen vorigen omgang heimelijk voort te zetten. Doch weldra kwam de ijverzucht van den waakzamen echtgenoot daar achter, en zwoer den beide misdadigen strenge wraak.

Op zekeren tijd kondigt de vrouw haren bloedverwanten aan, dat haar man voornemens is, eene verre reis te ondernemen. De bepaalde dag verschijnt. Nog nooit had men de jeugdige vrouw zoo bedroefd en mismoedig gezien. De afwezigheid haars mans scheen haar geheel veranderd te hebben. Met alle teekenen van droefheid zocht zij hulp en troost bij hare maagschap. Doch naauwelijks was zij een weinig weder bedaard, of de ontvangst eens briefs bragt haar tot volslagene wanhoop; hij behelsde het berigt van den dood haars gemaals. In dit geval hadden hare naastbestaanden niets anders te doen, dan slechts te bedenken, hoedanig zij de jonge weduwe weder eenigzins zouden kunnen opbeuren. Alles is echter gedurende eenen geruimen tijd vruchteloos. Eerst langzamerhand komt de bedroefde weduwe een weinig tot bedaren; en, toen men haar vervolgens den raad geeft, den jongman, die een zoo buitengemeen hartelijk deel in haar lot genomen had, hare hand te schenken, krijgt zij van tijd tot tijd hare vroegere opgeruimdheid weder. Beiden worden dan ook weldra een paar.

Na verloop van eenigen tijd vindt men in een' ouden vervallen put een menschenhoofd. En daar er te *Venetië*, even als te *Parijs la Morgue* is, eene afzonderlijke plaats bestaat, waar de lijken van onbekende personen openlijk ter herkenning worden ten toon gesteld, ten einde hierdoor misschien iets naders van dezelve te vernemen, zoo geschiedde zulks ook met dit menschenhoofd, hoezeer het aangezicht geheel onkennelijk was geworden. Doch juist hierdoor was het herkennen onmogelijk, en alles bleef eenen geruimen tijd verborgen. Het geregt beval niettemin, dit hoofd op den duur ten toon te stellen, en hetzelve in wijngeest te bewaren. Een rond jaar bleef dit hoofd aldus voor ieder zichtbaar, en er deed zich geen spoor van bekendwording op. Daar de waarschijnlijkheid hiertoe met iederen dag minder werd, vroeg men ten laatste aan het opperste geregt, wat men met dat hoofd zoude uitvoeren. De regter, welverre van alle hoop op ontdekking op te geven, geeft bevel, hetzelve vooraf nog eens met alle mogelijke naauwkeurigheid te onderzoeken. Men doet zulks; en zie! men vindt in de haren nog het overblijfsel eener *papillotte*. Voor de regtbank van *Venetië* is dit stukje papiers eene gewigtige ontdekking, want zij ziet daarin terstond de mogelijkheid eener verdere navorsching; die waarschijnlijkheid vermeerdert, toen men hetzelve voor een gedeelte eens briefs herkent. Het zijn, wel is waar, slechts enkele woorden, zonder eenigen zamenhang; evenwel, ook hier weet men zich te helpen. Een bekwaam *graveur* krijgt last, een *fac simile* van hetzelve te maken, en daarbij de grootste naauwkeurigheid in het oog te houden. Hiervan worden een groot aantal exemplaren naar alle plaatsen verzonden en openlijk aangeplakt, met belofte eener groote belooning voor hem, die de hand herkennende, daarvan opening geeft aan het geregt. De wijsheid van dezen maatregel bleek alras, daar zich een man opdeed met de verklaring, dat hij dit geschrift voor het zijne herkende, en wel voor een gedeelte eens briefs, dien hij, vóór verscheidene jaren, aan zijnen broeder te *Venetië* gezonden had, wiens naam hij opgaf. Men ging nu dit gevonden spoor verder na, en bevond, dat deze broeder, als voor eenen geruimen tijd op reis gegaan, werd opgegeven, maar dat hij van die reis niet weder was teruggekeerd. Terwijl dit alles in het grootste geheim behandeld werd, onderzocht men bij de bloedverwanten van den vermisten, en zelfs bij die der vrouw, om aangaande haar en haar karakter zoowel, als omtrent zijne betrekkingen, eenige nadere kennis te verkrijgen. Men vernam voorts, dat de maagschap des overledenen een heimelijk vermoeden van moord nimmer bij zich had kunnen onderdrukken. Men nam daarop terstond de verdachte echtgenoote in bewaring; en bij het eerste verhoor bekende zij reeds, dat zij de moordenaresse van haren man was geweest, dien zij in zijn bed gedood, het ligchaam in stukken gesneden, en aldus bij gedeelten verborgen had. Haar toenmalige tweede man was medepligtig, en beiden ontvingen op het schavot door beulshanden den dood, als welverdiende straf van hunne zware misdaad. (*Overgenomen.*)

VOORSPELLING VAN NAPOLEON GELOGENSTRAFT.

In het *Mémorial de St. Hélène, par* LAS CASES, vindt men eene redenering van NAPOLEON over de Koningen in 't algemeen. Bij gelegenheid dat hij zegt, hoe ligt een troon kan besmetten, en het voorbeeld van het regerende huis van *Engeland* aanhaalt, vindt men ook het volgende merkwaardige gezegde:

»Die schoone stam van *Nassau*, bij voorbeeld, die beschermheeren in *Europa* van eene edele onafhankelijkheid, zij, bij welken het *Liberalismus* tot in het bloed en tot in het merg van 't gebeente moest zitten, die *Nassau's*, die niet dan van de laatsten kunnen zijn door hun grondgebied, en die zich aan het hoofd konden stellen door hunne leerstellingen, deze zijn op eenen troon geplaatst: wel nu! gij zult hen ongetwijfeld niet bezig zien, dan met zich te maken, wat men tegenwoordig *wettig* (*légitime*) noemt, de beginselen, den loop enz. daarvan aannemen." (*T. IV. p.* 277, 278.)

De beteekenis van het woord *legitimiteit* in de nieuwere staatkunde is bekend. Het is de strekking tot de onbepaalde magt, tegen welke, daar zij eeniglijk *wettig* is, het volk geene schutsweren mag opwerpen. NAPOLEON wilde dus zeggen, dat onze Monarch weldra het voorbeeld der anderen navolgen, en vijandig zou worden tegen de heilige regten des volks; gelijk de Ex-Keizer, kort daarna, van zichzelven zegt, dat de verwijtingen, hem daaromtrent gedaan *niet van eenigen schijn van rede ontbloot zijn*.

Onze gelukkige ondervinding, daar, onder de Monarchen des vasten lands van *Europa*, onze Koning, benevens die van *Zweden*, *Beijeren* en *Wurtemberg*, de eenige is, die van dat verpestend beginsel volkomen bevrijd is gebleven, — onze gelukkige ondervinding logenstraft, op de schitterendste wijze, de gaaf van voorzegging des Ex-Keizers; terwijl zijn waarachtige en welverdiende lof, aan de vorsten uit het huis van *Oranje* gegeven, altijd opmerkelijk blijft. (*Overgenomen.*)

DE WANDELING VOOR HET ONTBIJT.

De vermaarde Wereldreiziger BOUGAINVILLE reed, op zekeren morgen, in eene postchais, door de *Elysésche velden*, en zag een' zijner vrienden in eene der lanen wandelen. Hij riep hem tot zich, en noodigde hem uit, om met hem naar *Versailles* te rijden, waar hij wilde ontbijten. De vriend nam den voorslag aan, onder beding, dat hij ten vier ure weder in *Parijs* moest zijn. Zij kwamen te *Versailles*; maar de postiljon reed door, zonder te pleisteren. »Wat zal dat?" riep de vriend verwonderd. »Wees gerust; wij rijden naar ***, (terwijl hij eene plaats, tien uren verder gelegen, noemde) waar ik bij een' vriend ga eten. Ga maar mede; gij zult zien, dat gij welkom zijt." Nu begon zijn reisgezel heftig uit te varen. »Lieve vriend," vervolgde BOUGAINVILLE zeer bedaard, »vandaag eten wij daar, en vervolgens zetten wij onze reis voort. Ik heb bezigheden te *Brest*; gij moet mede." Vergramd over den trek, dien hem BOUGAINVILLE speelde, ging hij aan als een bezetene. Zonder verschooning en kleederen, behalve die, welke hij aan het lijf had, eene reis naar *Brest* te aanvaarden!.... BOUGAINVILLE deed zijn best om hem tot bedaren te brengen, hem de helft zijner garderobe aanbiedende. Ten laatste schikte zich de vriend naar de noodwendigheid, en liet zich tevreden stellen. Zij kwamen te *Brest*. »Hier ligt," sprak BOUGAINVILLE, »een schip van mij op de reede; laat ons eens even aan boord gaan." De argelooze reisgenoot ging mede. Toen nu het schip de ankers ligtte, zeide de scheepsvoogd: »Ik ben voornemens eene reis rondom de wereld te doen; gij gaat mede; ik zal voor uw gemak en de voldoening aan alle uwe wenschen zorgen." Wat zou hij doen? Het stond niet in zijne magt, het aanzoek af te slaan, en zijne ochtendwandeling verlengde zich tot eene Reis rondom de Wereld! (*Overgenomen.*)

ARBEIDEN, EEN GAAUWDIEFS-KUNSTTERM.

In het uit geloofwaardige Akten getrokken *Roovers- en Gaauwdieven-Archief*. komt eene verklaring voor van der gaauwdieven kunstterm, *arbeiden*, welke, naar wij gelooven, niet zoo algemeen bekend is, als dezelve opmerking wekken moet. Woordelijk luidt de bedoelde plaats aldus: »*Arbeiden* heeten de schelmen, iemand zijne beurs, horologie, tabaksdoos, kettingen, zakdoek, ringen, halssieraad, hoofdbedeksel, ja zelfs hemdknoopen te ontfutselen, zonder dat de bestolene daarvan iets gewaar wordt. In deze kunst wordt den leerlingen praktisch onderwijs medegedeeld. Tot dit einde dienen twee ledepoppen van mans- en vrouwen-grootte, naauwsluitend gekleed, en met kostbaarheden in de zakken voorzien. Aan deze zeer kunstig zamengestelde ledepoppen, welke men in elke menschelijke houding en toestand plaatst, zijn bij ieder gelid kleine schelletjes, ongeveer honderd in getal, aangebragt, welke bij de minste aanraking en beweging geluid geven. De leerling, met de gemakkelijkste proeven aanvangende, moet alles ronselen, wat zich slechts afhandig maken laat, zonder dat één schelletje zich hooren laat. De onderwijzer oefent, wel is waar, inschikkelijkheid jegens zijnen kweekeling; maar, bij het ontwaren van onoplettendheid, brengen slagen en hongeren hem tot meerdere bedachtzaamheid. En wanneer hij het zoo ver heeft gebragt, dat hij de beide ledepoppen in elke houding, zonder dat één schelletje hem beschaamt, geheel kan uitplonderen, krijgt hij verlof, voor eigene rekening te *arbeiden*, onder beding echter, als loon des onderrigts, van een bepaald deel der vruchten van zijne vlijt aan het algemeen *dépôt* te leveren." (*Overg.*)

BRIEF EENS FRANSCHEN DIRECTEURS VAN POLICIE

Zeer onlangs schreef de Directeur der Policie van eene kleine stad in *Frankrijk* dezen brief aan dien van *Parijs*: »Mijnheer en waarde Medebroeder! Gisteren noemde mij een onbeschaamd mensch, in mijne ambtsverrigting, *een' schurk*. Ik wilde geene opschudding maken; maar nam mij voor, *u* te vragen, hoe *gij* u in dusdanig geval gedraagt. Heb alzoo de goedheid, mij zulks te melden. Waarmede gij ten hoogste zult verpligten, die de eer heeft te zijn," enz. (*Overgen.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.